



# Милорад Павич

*«Якщо рухаєшся в  
тому напрямі, в  
якому твій страх  
зростає, ти на  
правильному  
шляху»*



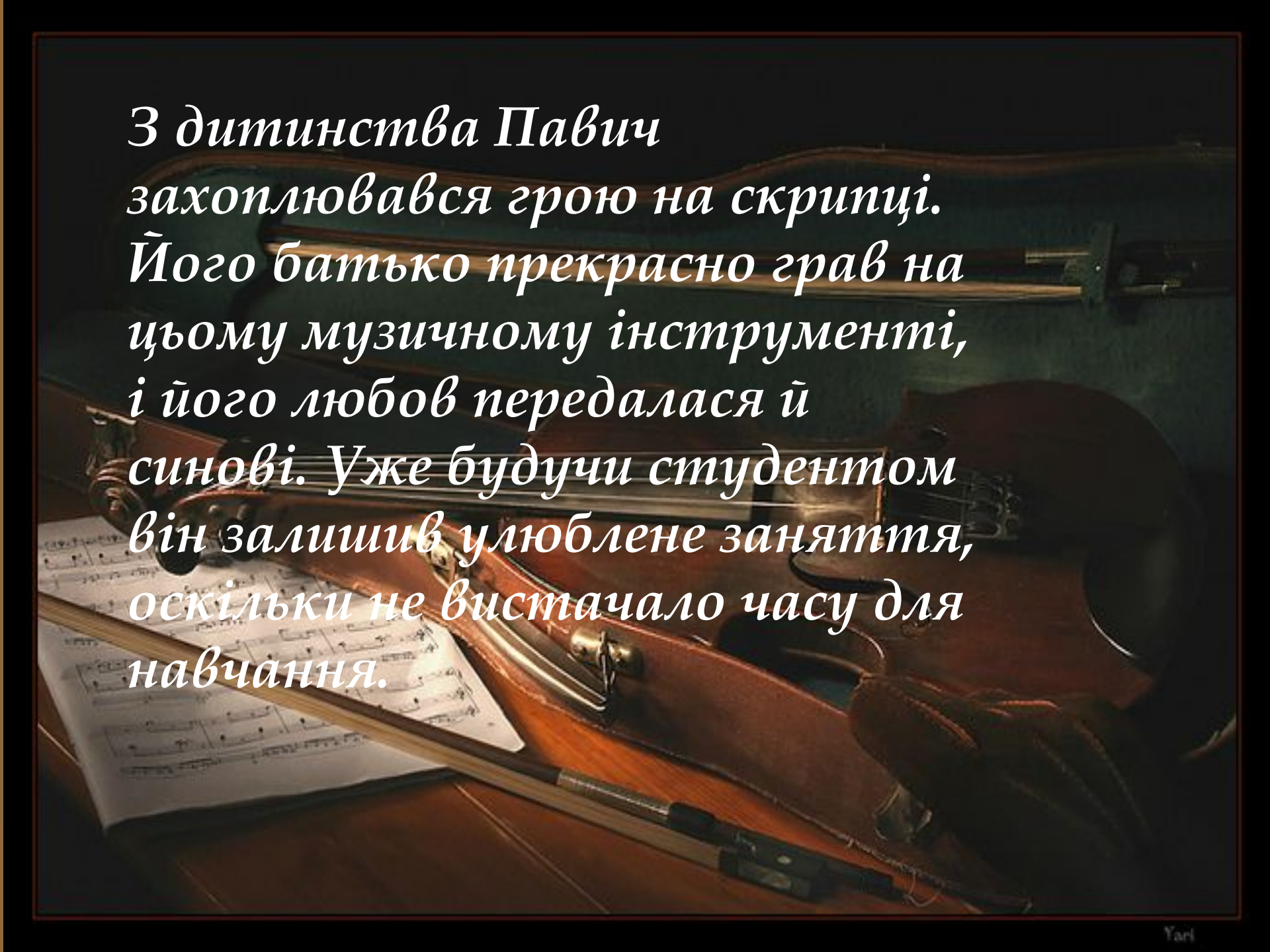
15 жовтня 1929 року в  
Белграді



Його батько був скульптором і походив з інтелігентної сім'ї, мати викладала філософію і була знавцем сербського фольклору



Перші дитячі спогади маленького Милорада пов'язані з материними родичами, які жили на протилежному березі Дунаю, на березі річки Тамиш, у місті Панчеві.

A close-up photograph of a violin and its bow. The violin is positioned diagonally across the frame, with its body and f-hole visible. The bow lies across the strings. In the foreground, a sheet of musical notation with several staves is partially visible. The lighting is dramatic, highlighting the wood grain of the instrument and the texture of the paper.

*З дитинства Павич  
захоплювався грою на скрипці.  
Його батько прекрасно грав на  
цьому музичному інструменті,  
і його любов передалася ї  
синові. Уже будучи студентом  
він залишив улюблене заняття,  
оскільки не вистачало часу для  
навчання.*



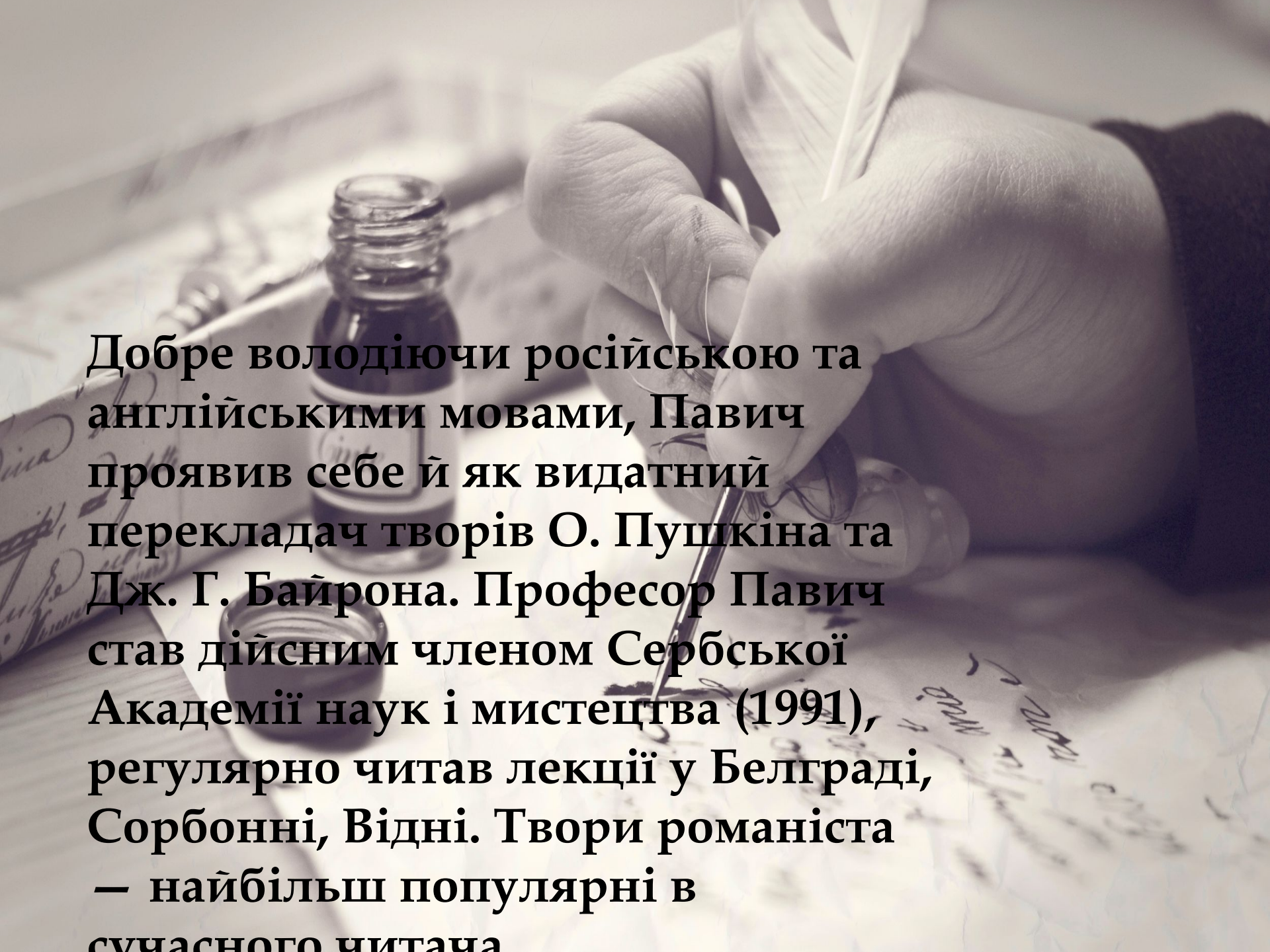
Учився  
Милорад  
Павич у  
школи імені  
Карагеоргија  
в Белграді.



У 1949 році Павич вступив до Белградського університету, а в 1954 році закінчив відділення літератури філософського факультету. Це були значущі роки в житті



Був одружений з  
Ясніною  
Михайлович,  
письменницею й  
літературним  
критиком.

A black and white photograph of a hand holding a quill pen, poised to write on a document. In the background, there is a small glass inkwell and a pen nib. The scene is set on a desk with a document that has some handwritten text visible. The lighting is soft, creating a classic, scholarly atmosphere.

**Добре володіючи російською та англійськими мовами, Павич проявив себе й як видатний перекладач творів О. Пушкіна та Дж. Г. Байрона. Професор Павич став дійсним членом Сербської Академії наук і мистецтва (1991), регулярно читав лекції у Белграді, Сорбонні, Відні. Твори романіста – найбільш популярні в сучасного читача**





був номінований на  
Нобелівську премію  
в галузі літератури  
у 2004 році.

NOBEL  
PRIZE  
FOR LITERATURE

## Бібліографія

- Залізна завіса (Гвоздена завеса) 1973
- Хозарський словник (Хазарски речник) 1984
- Пейзаж, намальований чаєм (Предео сликан чајем) 1988
- Внутрішня сторона вітру (Унутрашња страна ветра) 1991
- Вивернута рукавиця (Изврнута рукавица) 1993
- Остання любов у Царгороді (Последња љубав у Цариграду) 1994
- (Кутија за писање) 1999
- Зоряна мантия (Звездани плашт) 2000
- Сім смертних гріхів (Седам смртних грехова) 2002
- Унікат (Уникат) 2004
- Інше тіло (Друго тело) 2006
- (Свадба у купатилу) 2007

## Майстерність Милорада Павича:

- прагнення нової, «нелінійної літератури»: твори гіпертекстуальні, тобто їх можна читати як з початку, так і з будь-якого фрагмента. Гіпертекст — текст, упорядкований таким чином, що він перетворюється в систему, ієрархію текстів, одночасно складаючи єдність і велику кількість текстів;
- оповідь ведеться навколо кількох вузлових тем: історичний час, історична наука, інтерактивна проза;
- тема твору звучить на кількох рівнях: структурному (компонування частин), сюжетному (долі героїв); вона набуває незліченної множини відтінків, вплітаючись у діалоги, слугуючи підставою для вставних притч і афоризмів;
- романи — інтерактивні, які можна читати, як він сам говорив, обираючи свій маршрут і створюючи свій текст, стаючи співавтором; минуле та майбутнє існувало у просторово-розділених відгалуженнях теперішнього;
- введення у прозу специфічних фактів балканської етнографії, сербських звичаїв і побутових деталей;
- використання елементів готичного роману (роману жахів і таємниць) і його близького родича — детективу, необарокових та розгорнутих метафор, стрижневих мотивів або лейтмотивів.

Один із найулюбленіших лейтмотивів — лейтмотив будівництва і гри з часом;

- майстер специфічного портрету, який поєднував риси імпресіонізму та символізму;
- чергування лаконічності викладу із розгорнутими відступами;
- непередбачуваність сюжетних ходів;
- метафорика і смислова парадоксальність;
- поєднання традицій візантійського роману із постмодерністським арсеналом художніх засобів:
- мистецтво автоцитатного комбінування — один із найулюбленіших методів творчого стилю романіста.